

ralforsamling i form af en resolution og en Aftale om gennemførelse af Havretskonventionens kapitel XI, Bilag III og Bilag IV.

Aftalen er nedenfor under III ledsaget af generelle bemærkninger, men ikke af særskilte bemærkninger til de enkelte bestemmelser i Aftalen og dens Bilag. I bemærkningerne til de enkelte artikler i kapitel XI og de tilhørende Bilag er derimod taget hensyn til Aftalens virkning, og der er redegjort for det kombinerede indhold af de pågældende artikler og de relevante bestemmelser i Aftalen. Citater af Aftalen og dens Bilag i den forbindelse er gengivet med kursiveret skrift.

Kapitel XI er opdelt i 5 hovedafsnit, henholdsvis almindelige bestemmelser (artikel 133 – 135), principper gældende for Området (artikel 136 – 149), udvikling af Områdets ressourcer (artikel 150 – 155), Myndigheden, dens organer og status (artikel 156 – 185), samt bilæggelse af tvister og om responsa (artikel 186 – 191).

Til artikel 133:

I denne artikel indføres en sondring mellem »ressourcer« og »minerale«. Ved »ressourcer« forstås mineralske ressourcer, der er til stede på deres oprindelige plads på eller under havbunden, og ved »minerale« forstås ressourcer, der er udvundet fra Området, hvilket ifølge artikel 1 er den del af havbunden og dens undergrund, der ligger uden for national jurisdiktion.

Ifølge artikel 136 tilhører ressourcerne i Området menneskehedens fælles arv. Disse ressourcer kan ifølge artikel 137, stk. 2 ikke overdrages. I modsætning hertil indebærer bestemmelserne i artikel 137, stk. 2 og 3, at ejendomsretten til mineraler, der er udvundet fra Området, kan overdrages til en stat eller til en juridisk eller fysisk person, men kun såfremt de pågældende mineraler er udvundet i overensstemmelse med bestemmelserne i kapitel XI og Aftalen af 28. juli 1994 og såfremt overdragelsen sker i overensstemmelse hermed og i overensstemmelse med Myndighedens regler, forskrifter og procedurer.

Til artikel 134:

Anvendelsesområdet for kapitel XI og Aftalen af 28. juli 1994 begrænses i denne artikel geografisk til Området, hvilket ifølge artikel 1 er den del af havbunden og dens undergrund, som ligger uden for national jurisdiktion. Afgrænsning af Området i forhold til de dele af havbunden, der er under national jurisdiktion, sker ved, at hver enkelt stat på grundlag af henstillinger fra Kommissionen for Kontinentalsoklens Grænser fastlægger de ydre grænser for dens kontinental-

sokkel, jf. bestemmelserne i artikel 76. Afgrænsningen er således et nationalt anliggende, og man har ikke tillagt Myndigheden nogen kompetence i den forbindelse.

Inden for Området reguleres alle aktiviteter vedrørende efterforskning og udnyttelse af Områdets ressourcer, jf. artikel 1, af bestemmelserne i Kapitel XI og Aftalen af 28. juli 1994.

Til artikel 135:

Anvendelsesområdet for Kapitel XI og Aftalen er i artikel 134 begrænset til havbunden og dens undergrund. Det præciseres i denne artikel yderligere, at bestemmelserne i Kapitel XI og Aftalen af 28. juli 1994 samt de rettigheder, der tildeles eller udøves i henhold dertil, ikke berører den retlige status for de farvande, der befinder sig over Området, eller for luftrummet over disse farvande.

Bestemmelsen i artikel 135 er parallel med bestemmelsen i artikel 78, stk. 1, hvori det præciseres, at en kyststats rettigheder over kontinentalsoklen ikke påvirker den retlige status for de overliggende farvande eller luftrummet herover. I artikel 78, stk. 2 nævnes i den forbindelse særlig, at udøvelsen af rettigheder ikke må gribe ind i eller medføre nogen uberettiget krænkelse af sejladsen eller andre staters rettigheder eller friheder som foreskrevet i Konventionen. Dette gælder tilsvarende for aktiviteter i Området. I tilfælde af konflikt følger afvejningen af interessen i ressourcudnyttelse med traditionelle interesser i Området de samme retningslinier som afvejningen af interessen i ressourcudnyttelse med traditionelle interesser på kontinentalsoklen, jf. artikel 60 og artikel 147.

På kontinentalsoklen kan den pågældende kyststat, såfremt den opretter en eksklusiv økonomisk zone, ud over rettighederne vedrørende havbunden og dens undergrund i medfør af artikel 56 også udøve suveræne rettigheder blandt andet vedrørende udnyttelse af den overliggende vandmasses naturlige ressourcer, herunder fiskeri, og udvinding af energi fra vand, havstrømme og vind. Der eksisterer ikke inden for Konventionens rammer mulighed for at udøve tilsvarende suveræne rettigheder vedrørende de farvande og luftrum, der ligger over Området, hverken for Myndigheden eller de deltagende stater.

Til artikel 136:

Artiklen fastlægger, at Området og dets ressourcer er menneskehedens fælles arv.

Af artiklens formulering fremgår, at ikke blot Områdets ressourcer, men også eventuel udnyttelse af